

On Ramon Artola eta Larrañaga-ri

ILL ONDOREN

Ama euskarak izandu ditu
beti seme on azkarrak,
izkribalari oso bikaiñ ta
sentsudun argidotarrak;
izkribu asko utzi dizkigu
On Ramon Artola zarrak,
bañan ill da, antziak eta
samintasun ta negarrak,
sari dezala gure erreguz
zeruetako batzarrak.

JUANA ANDONEGI.

Abustuaren 22-an 1906.

¡¡Egiñ negar!!

ILLDA ON RAMON ARTOLA

Jaunak zerura eraman zaitu
omen utzirik negarra,
gizon onradu chit paketsua
eziñ geyago leyala;
buruz argiya eta umilla
itz neurtzalle azkarra,
Ama euskera eskribatzeko
askotatikan bakarra.

¡Bai! Makiña bat seme dijuaz
Euskal-erritikan orla,
beti betiko biar ziranak,
Jaunak ematen ditula;
gaur euskaldunak negarrez gaudez
zer gerta dan dakigula,
biyotzetikan triste esanaz;
¡lllda On Ramon Artola!

KAYETANO S. IRURE.

Donostiyan Aboztuaren 21-an 1906-an.

OROITZA

ON RAMON ARTOLA ZANARI

¿Nork etzituen On Ramon zanen
Lan chit argiyak irakurritu?
Nor ez du bere ipuiyarekin
Entzun orduko oso arritu...
Il da, ta gure biyotz guziyak
Bat-batian ditu eritu,
Mundutik joan dan aren orduña
Iñola ezin degu berritu.

Nekatzen etzan izkribalari
Doai aundiko arkitasuna,
Iñor bada bat Euskerangatik
Au da emana bere osasuna;
Biyotz zabala, banaturikan
Alde danetan leyalitasuna;